

Det andet Forslag af de samme Medlemmer til § 5 bortfaldt som Følge af denne Afsstemning.

2) **Ændringsforslag af Udvalget til § 6, 3die Afsnit:**

„Pengebidrag“ forandres til „Bidrag“ og „i Mandskab til Rigets Forsvar, navnlig Søværnet“ udgaaer.

vedtoges eenstemmig med 51 Stemmer.

Sagen i dens Heelhed sættes derpaa under Forhandling.

Ordføreren: Det var Bemærkninger, som jeg før ønskede at gjøre, og som jeg nu skal fremsætte, da jeg før begyndte paa dem, ere af en saa ringe Betydning, at jeg rimeligvis vilde have tilbageholdt dem aldeles, hvis jeg ikke havde troet at kunne faae dem anbragte under mit første Foredrag og altsaa at kunne lade dem fremtræde under en mindre høitidelig Form og Situation. Jeg har allerede før ytret, at, naar vi nu give denne Sag fra os, da kommer den til udelukkende at hvile i den ærede Ministers Haand, samt at vi give den fra os med det Haab, at den, naar den engang igjen kommer tilbage til os til endelig Vedtagelse, da ikke maa kunne møde nogen begrundet Indvending fra vor Side. Det er under Paavirkning af denne Betragtning, at jeg har anseet det for rigtigt at fremsætte disse Bemærkninger, hvilke jeg, medens jeg ikke blot forstaaer, men, som jeg allerede tidligere har udtalt, i det Hele billigere de Antydninger, som den ærede Justitsminister har gjort med Hensyn til det statsretlige Spørgsmaal, maa ønske tagne under nærmere Overveielse ved Sagens videre Behandling.

Den ærede Minister har havt nogen Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt, at vi have taget et Forbehold imod, at islandske Sagers Appel skal kunne udgaae af Høiesterets Omraade ifølge en Beslutning af Althinget, stadfæstet af Kongen. Imod denne Tvivl maa jeg nu for det Første reise den formelle og, som det forekommer mig, aldeles uigjendrivelige Indvending, at Forandringer i Høiesterets Om-

raade og Virkefæds grundlovmæssig kun kunne skee ved en af Rigsdagen vedtagen og af Kongen stadfæstet Lov. Der kunde fra den formelle Side egentlig ikke være Noget at indvende, dersom det Lovforslag, som vi her staae i Begreb med at vedtage, sagde, at den ontalte Appel bortfaldt, thi det Lovforslag, hvorom vi nu tale, men som ganske vist ikke vil blive til Lov i denne Session, er dog et Forslag til en ordentlig Rigslov. Hvis der altsaa i samme var optaget den Bestemmelse, at Island skalde være selvraadigt med Hensyn til sin hele Retspleie, haade den civile og den criminelle, og at Appel fra Island til Høiesteret skalde bortfalde, saa var dermed den ovennævnte formelle Indsigelse fyldestgjort og hævet, men uden en saadan Bestemmelse tror jeg, at Appellens Bortfalden ligesrem maa ansees for uforenelig med Grundloven. Hvis man maastee hertil vilde sige, at en islandsk Forfatningslov, hvori der forbeholdtes den islandske Lovgivningsmagt Ret til alene at affkaste Appellen til Høiesteret, dog ikke blev gyldig for Danmarks Vedkommende uden Rigsdagens Medvirkning, og at dette jo maatte være tilstrækkeligt, saa svarer jeg: Nei, det er ikke tilstrækkeligt, thi den Medvirkning ved den islandske Forfatningslov, hvortil vi netop af Hensyn til Island og for at lette Regjeringen denne Sags videre Fremme troe at kunne indskrænke os eller rettere troe at kunne anbefale Thinget at indskrænke sig, gaaer jo kun ud paa, at Rigsdagen skal beslutte Ja eller Nei, og en saadan Beslutning vil ikke kunne træde istedetfor en virkelig Lov, der gjør Forandring i Høiesterets Omraade. Jeg tror altsaa, at det ontalte Forbehold fra vor Side formelt er i den Grad begrundet, at det ikke engang vilde have været nødvendigt udtrykkelig at fremsætte det, dersom vi ikke havde seet, at man tidligere havde tænkt sig det Modsatte, og det vilde derfor efter min Overbeviisning ogsaa være overmaade vanstueligt for Rigsdagen i sin Tid at give sit Samtykke til den islandske Forfatningslov, dersom Noget, der stod i Strid hermed, fandtes deri. Men, selv om man i sin Tid, samtidigt med at anmode om Rigsdagens Samtykke til den islandske Forfatningslov, kom med et Forslag